N°. 89. A°. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 5den NOVEMBER.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 1 November 1832.

Bij Resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 31sten October ll., N°. 946, zijn op nieuw aan den Heer Mr. H. R. HAIJUNGA, opgedragen de functien van *President van de plaatselijke School-Commissie* alhier, terwijl de Heer EGBERT VAN EMDEN, tot dusverre *provisioneel* gefungeerd hebbende als Lid der plaatselijke School-Commissie, definitief tot *Lid* dier Commissie is benoemd geworden.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 2 November 1832.

Van wege Gouverneur Generaal in Rade, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

Aan de Slavin JANSJE, toebehoord hebbende aan D. COENDERS.

Aan het Slaven-kind HOOP, toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen P. D. VAN ESCH; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

JOHANNA DASSELWIJK; — en PIETER HENDRIK FLINKERT.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

De *Hoofd-Commissie* van het *Gezondheids-Bestuur*, voor de Kolonie *Suriname*, gevestigd te *Paramaribo*, brengt bij deze ter kennis van de Ingezetenen:

Dat de Leden van het Gemeente Bestuur, welke de respective Sub-Commissien, in elk der wijken dezer Stad, zullen presideren, in de vergadering van hetzelve Bestuur, van den 29 dezer, zijn benoemd.

Dat wijders de Genees- of Heelkundigen, welke Leden der respective Sub-Commissien zullen zijn, met onderling overleg en goedvinden van henzelven, door de Hoofd-Commissie voornoemd, zijn gedesigneerd geworden.

Dat alzoo de onderscheidene Sub-Commissien dezer Stad, zullen zijn zamengesteld, als volgt:

IN DE WIJK L°. A,

uit N. BOX, *President.*
J. J. B. DE MESQUITA, H. BIJLAART, } *Wijkmeesters.*
J. L. KARSSEBOOM, EGBERT VAN EMDEN, } *Ambtelooze Burgers.*
en F. W. CRAGIN, *Genees- of Heelkundige.*

IN DE WIJK L°. B.

uit SALOMON DE LA PARRA, *President.*
G. C. VAN MEERTEN, C. A. RICHTER, } *Wijkmeesters.*
Mr. H. HEILIDIJ, J. P. L. WEIMANN, } *Ambtelooze Burgers.*
en A. STEGLICH, *Genees- of Heelkundige.*

IN DE WIJK L°. C.

uit D. M. SANCHES, *President.*
S. F. FLU, J. C. HARTMAN, } *Wijkmeesters.*
S. A. WITTERING, E. E. EMANUELS, } *Ambtelooze Burgers.*
en M. M. A. COUPIJN, *Genees- of Heelkund.*

IN DE WIJK L°. D, 1ste gedeelte.

uit JAN DE JAGER Ez., *President.*
C. L. G. LINCKERS, J. NUNES, } *Wijkmeesters.*
H. A. TIRION, A. A. GEHRELS, } *Ambtelooze Burgers.*
en P. D. VAN DE VIJVER, *Genees- of Heelkundige.*

IN DE WIJK L°. D, 2de gedeelte.

uit J. H. IMTHURN, *President.*
JOHs. ABRAHAMSZ, B. A. GERRITSEN, } *Wijkmeesters.*
T. TRASK, F. G. PICHOT L'ESPINASSE } *Ambtelooze Burgers.*
A. H. ZSCHUSCHEN, en E. R. SCHLÖRHOLTZ, } *Genees- of Heelkundige.*

Dat wijders de *Hulp-Apotheken*, welke bij Publicatie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal in Rade, dd. 10 | 13 October 1832 (Gouvernements-blad N°. 11), zijn geordonneerd daar te stellen, almede met onderling overleg en goedvinden der Heeren Apothekers, gevestigd te *Paramaribo*, met consent der Hoofd-Commissie voornoemd, zullen worden geplaatst:

Aan de Voorstad *Zeelandia*, in het Lokaal L°. A. N°. 117, door den *Apotheker* H. GOUDMAN.

In de *Saramaccastraat*, in het Lokaal L°. D. N°. 566, door den *Apotheker* D. CORONEL.

Op den hoek van de *Hooge- en Zwartenhovenbrugstraten*, in het Lokaal L°. D. 2de gedeelte N°. 469, door den *Apotheker* J. C. HARTMAN.

En in de *Keizerstraat*, in het Lokaal L°. B. N°. 168, door de *Apothekers* BETTING & Co.

Paramaribo den 31 October 1832.

G. A. VAN DER MEE, *Vz.*
Ter Ordonnantie van denzelven,
De Secretaris,
S. D. HUIDEKOPER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 9 Augustus.

Schoon het tegenwoordig resultaat, hetwelk uit vaderlandsche periodieke dagbladen, zich aan eene opzettelijke beredenering en beschouwing van het staatkundige in het algemeen wijdende, kan worden opgemaakt, thans zeer gering mag geheeten worden; nadat zelfs eenige daarvan, welke het meest de aandacht trokken, deels verdwenen, deels trager uitgekomen zijn; zoo meenen wij echter aan onzen Lezers verpligt te zijn, hiervan melding te maken, en tevens door het onderstaande onze Lezers welligt de moeite te kunnen sparen, om hunne oogen op zoo velerhande dagbladen schier blind te zien. Niet onaardig was daarom de inval van een' schrijver ons dezer dagen voorgekomen, die aanmerkte, dat men zich tegenwoordig schier geen' tijd gunde, om elkander naar onzen welstand te vragen, maar het »*is er wat nieuws?*" schier algemeen het »*hoe vaart gij?*" heeft vervangen. Nogtans weet u niemand daarop een bepaald en voldoend antwoord te geven, daar men zelfs na het lezen van de wijdloopigste en menigvuldige *protocollen*, eigenlijk niet kan zeggen iets nieuws te weten. Doch, om terug te keeren, en den Lezer tevens door eene kleine stap terug te voeren tot de laatst verloopene geschiedenis van vaderlandsche dagbladen, zoo moeten mij melden dat: *De Nederlandsche Gedachten* onder anderen, sedert 2 maanden geene nommers bij haar thans voltooid derde deel gevoegd heeft. Het laatste N°. vermaande ons wederom tot dezelfde standvastigheid, en drong nog ijverig op het houden van vaste, vooral godsdienstige beginselen aan.

De Arnhemsche Courant. Deze behoudt evenzeer doorloopend dezelfde inzigten als vroeger. Minder monarchaal dan de *Ned. Gedachten*, deelt zij echter in het Mengelwerk stukken mede, die den lof verdienen van trouwe gehechtheid aan wettig gezag.

Het Advertentie Blad toont met veel minder lofwaardigheid, dat zij haar wezen niet verandert, en deelt meestal allerlei ingezonden brokken mede van een' bijzonderen aard. Niet zelden bevatten deze in een zeer slordigen en platten stijl geschreven artikelen, persoonlijke aanvallen of verdedigingen uit gekrenkte eigenliefde en belang, en zijn vele niet zeer geschikt, om altoos vrede te stichten onder de goede burgerij.

Het Journal de la Haye leeft nog, zoo het leven heet, en bepaalt zich thans bijna geheel tot uittreksels uit binnen en buitenlandsche, en vooral, belgische dagbladen; ten opzigte van dit laatste blijft het nog eenige belangrijkheid behouden. Vertoogen, als daarin vroeger (het valt niet te ontkennen) algemeen bewonderd werden, schoon thans iedereen daarop terugkomende, zijne afkeuring te kennen geeft, zijn nu geheel weggelaten. Soms wekt een enkel opstel evenwel nog eenige belangstelling.

MENGELINGEN.

HET DUITSCHE VERBOND.

(*Vervolg en Slot van* N°. 88).

Wij zien veeleer overeenkomst tusschen de bedoelingen der gezamenlijke Mogendheden. De maatregelen thans in Duitschland genomen, verre van vijandigheid jegens Frankrijk aan te duiden, zijn, ons bedunkens, geschikt om Frankrijk, — dat is, de regering en de rustige burgers, — vertrouwen in te boezemen en in staat te stellen, om met meer kracht den invloed der oppositie-partij tegen te gaan. Men gaat intusschen te ver, wanneer men zegt dat er geen middenweg overblijft, dat òf de Bondsvergadering tot de beginselen van Frankrijk òf Frankrijk tot die der Bondsvergadering moet overgaan. Van den eenen kant kunnen de beginselen van Regering in het wezen niet verschillen en Frankrijk moet even als Duitschland die beginselen trachten op te sporen en te verwezenlijken. Van den anderen kant, in zoover onder *beginselen van Frankrijk* de beginselen der revolutie verstaan worden is de redenering ongerijmd, Frankrijk in deszelfs geheel genomen, wil de revolutie niet, en kan die niet willen, in deze daadzaak vindt de Regering eenen krachtigen steun. Slechts de oppositie-partij, die zich zelve voor Frankrijk houdt, doch waaraan Frankrijk niet meer blindelings gehoorzaamt, gelijk uit verscheidene omstandigheden schijnt te mogen worden opgemaakt, kan zich zelve op de eene, het Duitsche Verbond op de andere zijde

plaatsen; tusschen Frankrijk zelf en Duitschland ligt, met betrekking tot het wezenlijke, zoo groote klove niet. Maar al voegen wij ons, voor een oogenblik, bij den *Nationnal*, en al nemen wij aan dat de besluiten der Bondsvergadering niet als anti-revolutionair, maar als uitvloeisels van het despotismus aan de andere zijde staan, dan wordt daardoor het denkbeeld van eenen middenweg niet uitgesloten, maar veeleer geboren. Want de revolutie als een nieuwe vorm van het despotismus en het despotismus als een andere vorm der willekeur, en de grondslag van noodlottige tegenwerking, zijn beide even verwerpelijk en beide onvereenigbaar met de beginselen van het staatsregt: uitwendig mogen zij zich als *Regering* vertoonen, inwendig bevatten zij de kiemen van het verderf. Wij behoeven derhalve iets wat noch het eene, noch het andere is, namelijk de waarheid, die, volgens eene oude spreekwijs, in het midden ligt. Er moet dus een middenweg zijn, en deze zal zich langzamerhand voordoen en verder ontwikkelen, zoodra de gisting, die in Frankrijk en ook in Duitschland heerscht, tot staan zal zijn gebragt, en plaats voor betere inzigten zal hebben gemaakt. Gebeurt dit, dan zullen alle dwangmiddelen van zelve vervallen. Thans zijn zij noodig en moeten allereerst het middel treffen, waarvan de door het liberalismus op den dwaalweg gebragte volksleiders zich ter voortplanting van hunne heillooze leeringen bedienen. Op deze wijze slechts kan de voortgang van het kwaad aanvankelijk gestuit en aan de gemoederen tijd gegeven worden, om tot bedaren te komen. Is de bedaardheid eenmaal terug gekeerd en is de geest weêr bekwaam voor een bezadigd nadenken, dan verliezen de thans vastgestelde beperkingen van zelve het karakter van dwang; men zal de weldadige strekking derzelve spoedig erkennen en er zich mede vereenigen. Het vertrouwen tusschen de Regeringen en de Ingezetenen zal terugkeeren; de betrekking, waarin beiden tot elkander staan, zal ingezien, de *regte weg*, welke tot het ware doel leidt, de *weg des regts*. zal gevonden worden. Want dit staat vast, niet door het liberalismus en de daaruit ontsproten revolutie-leer, gelijk het geluk der menschheid in het algemeen, gevestigd worden, en evenwil willen de liberalen die leer overal, als het eenige plegtanker van het heil der volken, doen gelden en eerbiedigen. Hiertegen moet iedere Regering, die hare roeping begrijpt, niet om harentwil, maar in het belang van het volk, zich verzetten; en in oogenblikken als de tegenwoordige, zijn strenge maatregelen alléén in staat den stroom, die alle dammen dreigt te vernielen, tot staan te brengen Treurig moge dit zijn; maar werking en terugwerking staan in het zedelijke, even als in het natuurlijke steeds in verhouding. Het misbruik, de eigendunk en willekeur grijpen geweldig om zich heen, spotten met de middelen van bedwang, die het gewone regt, voor gewone gevallen, aan de hand geeft; het geregt zelf laat zich medeslepen en is aan het liberalismus onderdanig, en hoe zoude dan regt bij het gewone regt te vinden zijn?

Hopen wij intusschen, dat het noch in Frankrijk noch in Duitschland tot dat uiterste zal komen. In Duitschland hebben de volksleiders de massa's nog niet op hunne zijde, en volgens de jongste berigten stelt ook de deftige middelstand geene eer in den naam van liberaal. Voor eerlijke bezadigde lieden, die de noodige kennis bezitten, is de weg om zich op eene bescheiden wijze over de algemeene belangen te verklaren, niet gesloten; slechts hun, die dat belang aan hunne ingebeelde vrijheidszucht zouden willen opofferen, is het zwijgen opgelegd, of het spreken ten minste moeijelijk gemaakt. In Frankrijk laten zich de sporen niet miskennen van eene welwillende geneigdheid om tot den beteren weg, zoo mogelijk terug te keeren. Maar het geringste vonkje ten goede wordt dadelijk door de oppositie opgemerkt en haar eerste werk is, alles aan te wenden om het te verstikken. Had de oppositie goede bedoelingen, zij zoude de besluiten der Duitsche Bondsvergadering al dadelijk uit een ander oogpunt hebben beschouwd. Maar zij is oppositie en moet, om zichzelve niet te verloochenen, bestrijden wat met hare oppervlakkige inzigten strijd. Onderzoeken en het goede behouden, is strijdig met haar karakter en zij offert liever Frankrijk op, dan zich zelve. Zij vloeit over van hoogdravende woorden, tracht de menigte te verblinden en de Regering te verstrikken. Daarom zegt men dan ook, dat de Regering, indien zij den zin der besluiten van de Bondsvergadering beproeft, voor het minst zich verzetten moet tegen die besluiten, als regtstreeks den banvloek zoowel over de Regering als over de revolutie-gezinden uitsprekende. Maar de Regering, verlangt evenmin als de weldenkende meerderheid een verdere uitbreiding der revolutionnaire beginselen; zij kan in hare pogingen om de bestaande orde en de rust te handhaven, volharden, zonder dat zij daarom noodig heeft in alles den weg te volgen, welken men gemeend heeft in Duitschland te moeten inslaan. Het verdere gedrag der Regering zal van de omstandigheden afhangen. Worden hare pogingen en de wenschen van alle bezadigde Franschen, door de gematigdheid der beide Kamers ondersteund, dan zal zij de overwinning op de revolutie-gezinden en op alle andere faction behalen, en, de inwendige rust aan Frankrijk hergevende, tevens Frankrijk in staat stellen, om deszelfs rang naar buiten met waardigheid en eer te handhaven; want zonder rust en eendragt van binnen, kan een volk zich niet naar buiten doen gelden. Maakt daarentegen de oppositie zich meester van de Kamers en gelukt het haar, ook de gemoederen in gisting te houden en die gisting verder uit te breiden, dan zal de Regering op nieuw tot strenge maatregelen de toevlugt moeten nemen. Zij zal welligt het veld niet behouden; doch daarmede zal Frankrijk niet gered zijn. Integendeel de ramptooneelen, waarover de *Gazette* klaagde, zullen zich hernieuwen; Frankrijk zal in zijne eigen ingewanden wroeten; de oppositie zal misschien inmiddels trachten te doen, wat zij thans van de Regering verlangt, zij zal, verblind door den waan dat zij de wetgeefster van geheel Europa is, hare oogen naar Duitschland wenden; maar Duitschland, het gezag der oppositie niet erkennende, zal haar met geweld terugdrijven. En dan....? De kansen van den oorlog zijn niet vooraf te berekenen. Maar aan denzelven denkende, wie denkt dan niet tevens aan de inwendige verdeeldheid, die nu reeds in Frankrijk heerscht? En hoe gemakkelijk kan niet eene dergelijke inwendige verdeeldheid uitwendig worden? De oppositie-geest is een kanker, die geweldig aan Frankrijks ingewanden knaagt!

ADVERTISSEMENTEN.

OP Autorisatie van de Commissie tot de Zaken der *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, over *Zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek doen Verkoopen;

1°. Een *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Wagewegstraat*, L. D. N°. 166; aankomende den Boedel SUSANNA MARCELINA KLOPMAN.

2°. Een *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Hofstraat*, L. D. N°. 737; aankomende den Boedel SANDER van BRAAM.

3°. Een *ERF*, en daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Groote Dwarsstraat*, L. D. N°. 704; aankomende den Boedel SEBA of SABINA van FLOHR.

Paramaribo den 2 November 1832.

De Scriba van opgemelde Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

OVer *veertien* dagen, de preciese dag en datum nader bekend te maken, zullen de ondergeteekenden, door den Vendumeester M. A. KEYSER, op publicke Veiling doen Verkoopen: Het *HUIS* en *ERF*, L. A. N°. 16bis; en het daaraan belendende *ERF*, L. A. N°. 18; beiden aankomende den Boedel wijlen den Heer O. EIJLERS; zullende de Koop-Conditien *Acht* dagen, vóór den Verkoopdag, ten huize van den Vendumeester voormeld, ter *visie* liggen.

Paramaribo den 1 November 1832.
H. A. BUHK *qq.*
L. THIJM *qq.*

DE Vendumeester M. A. KEYSER, zal op Woensdag den 7den dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten huize van den Wel-Edelen Heer C. L. DE VEER, op *Combé*, publiek Verkoopen:

Welonderhoudene *Meubelen*, fijne *Wijnen* en andere *Dranken*, waaronder extra oude *Jamaica Rum*, *Glas* en *Zilverwerk*, enz.

A. SALOMONS, zal, in plaats van Donderdag, op Vrijdag, 's namiddags om 4 uren, ten *pakhuize* van de geëxisteerd hebbende *firma* van de Heeren FERRIER, PARRY & Co., op *VENDU* Verkoopen:

Diverse *Winkelwaren* en een Partij *Stukgoederen.*

DE ondergeteekende als overgeblevene Executrice van het Testament en Redderaarster des Boedels wijlen haren Echtgenoot H. P. T. JOHANZOON, verzoekt mits dezen, allen en een iegelijk, die iets te vorderen heeft, of verschuldigd is aan wijlen denzelve, daarvan ten spoedigste opgave en betaling aan haar te willen doen.

Zullende de nagelatene roerende Goederen, bestaande in: Meubelen, Zilverwerk en Timmermansgereedschappen, op den 9den dezer, des namiddags *vier* uren, ten Sterfhuize van wijlen denzelve, aan de *Wagewegstraat*, door den Vendumeester S. F. FLU, publiekelijk worden verkocht; terwijl over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, mede publiek zal worden verkocht, het HUIS en ERF, gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder L. B. N°. 114, aankomende opgenoemden Boedel.

Paramaribo den 1 November 1832.
W. C. BÖHM,
Wed. JOHANZOON.

DE ondergeteekende deszelfs beroep als *Molenmaker* en *Timmerman* hervattende; recommandeert zich in de gunst van Heeren Planters en verdere Ingezetenen, met belofte van *prompte* en *civile* bediening.

Paramaribo den 3 November 1832.
M. J. GELDERLEN.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.